

Тенденції розвитку соціального управління сучасного міста

Не так давно суспільство сколихнуло таке явище, як глобалізація, що охоплює всі сфери сучасного життя. Вона передбачає інтенсифікацію всіх видів зв'язку, посилення інтернаціоналізації і взаємозалежності, що в результаті породжує дві взаємовиключні тенденції: посилення окремих полюсів влади, сили та капіталу загальносвітової системи та зростання значимості й підвищення ролі кожного окремого елемента (держави, регіону, міста). Сучасні світові тенденції вимагають пильної уваги до міст, де вони найяскравіше виявляються й зароджуються, набуваючи глобальної форми.

Місто є одним із базових елементів системи соціокультурної сфери. Видатний вчений М. Вебер вважав місто складним комплексом явищ, конкретним історичним утворенням, сформованим на перетині складних соціально-політичних і військових процесів. Населення міст особисто незнайоме між собою, зайняте неземлеробською працею, а різноманітними промислами; саме в містах сконцентровані управлінські функції.

Розвиток теорії соціального управління містом розпочався в 70-х роках минулого століття. Тільки наприкінці ХХ ст. дослідники стали брати до уваги відмінності між невеликими, середніми та крупними містами, зосереджуючи увагу на такому феномені, як мегаполіс. Його формування є своєрідним утіленням принципу природної раціональності, який полягає у раціональному плануванні й розташуванні житлових районів, промислових, паркових зон з метою доступності контактів з природою. Його реалізація потребує чіткого плану розвитку та сильної й освіченої влади. Провідні мегаполіси є центрами розробки стратегічних рішень щодо розвитку світової економіки, інноваційних галузей, які впливають на економічний розвиток.

Місто як співтовариство, як соціум припускає наявність об'єднаних характеристик, передусім ідентифікаційних. М. Кастельс вказував, що пошук ідентичності можна співвіднести з формуванням, усвідомленням національної ідеї. Одним із варіантів досягнення даної умови є націленість управління на поліцентричність розвитку міста, де кожний район становив би ідентифікаційне середовище проживання, був би оптимальним, функціональним, безпечним для проживання городян.

Для досягнення поставлених цілей і завдань соціально-економічного розвитку міста необхідний комплексний підхід. Він має включати:

- аналіз демографічної ситуації у місті, прогноз його перспектив;
- визначення функціональної спрямованості міських зон;
- визначення ролі центру міста, перехідних зон, околиць і новобудов, передмістя, визначення тенденцій розвитку міста;

- забезпечення міста об'єктами соціальної інфраструктури, житлом, зеленими зонами;
- економічний блок міського господарства має включати в себе галузі інноваційного характеру, які задовольнятимуть як економічним цілям, так і соціальним;
- вивчення готовності наявного ринку праці задовольняти потребам перспективного розвитку міста;
- вивчення внутрішньорегіональних зв'язків й інтеграції між ними;

Вищезгадані заходи неможливі без визначення основних способів досягнення поставленої мети: управлінських механізмів, орієнтованих на кооперацію чотирьох складових сучасного управління (влада, бізнес, наука й освіта, громадянське суспільство).